

Nội dung bài viết

1. [Giải vở bài tập Tiếng Việt lớp 4 trang 88: Tập làm văn](#)

Kể chuyện

Giải vở bài tập Tiếng Việt lớp 4 trang 88: Tập làm văn

Câu 1: Kể một câu chuyện em đã được nghe hoặc được đọc về một người có tấm lòng nhân hậu.

Câu 2: Kể lại câu chuyện **Nỗi dần vặt của An-đrây-ca** bằng lời của cậu bé An-đrây-ca.

Trả lời:

Đề số 2:

Mình tên là An-đrây-ca, năm nay mình 9 tuổi. Mình sống cùng mẹ. Mình kể một câu chuyện liên quan tới ông của mình, câu chuyện làm mình ân hận mãi.

Mình cần phải nói trước là ông của mình đã mất rồi và cái chết của ông chính là nỗi ân hận của mình.

Hồi đó ông mình rất yếu, ông đã 96 tuổi rồi mà! Có một hôm, ông nói với mẹ mình rằng ông cảm thấy khó thở. Mẹ mình lo lắng, nhưng vì phải ở nhà chăm sóc ông nên mẹ bảo mình đi mua thuốc. Mình đi ngay sau lời mẹ nói, nhưng trên đường đi mình gặp mấy đứa bạn đang chơi đá banh. Các bạn ấy rủ mình nhập cuộc thế là mình quên hết mọi sự. Chơi được một lúc mình mới sực nhớ ra lời mẹ dặn. Mình cố gắng chạy thật nhanh đến cửa hàng mua thuốc rồi mang về nhà.

Về đến nhà, mình hoảng hốt vô cùng vì thấy mẹ đang khóc nức lên. Thì ra ông mình đã qua đời. Mình cảm thấy hối hận vô cùng vì đã mang thuốc về trễ. Mình bèn kể lại mọi chuyện cho mẹ nghe. Mẹ mình an ủi rằng đó không phải là lỗi của mình bởi ông mình đã mất từ lúc mình vừa ra khỏi nhà.

Nhưng có lẽ mẹ chỉ an ủi mình nên mới nói thế thôi, vì mẹ sợ mình buồn mà. Cả đêm đó mình không tài nào ngủ được vì ân hận.

Đó chính là câu chuyện của mình. Đến bây giờ mình vẫn còn hối hận vì đi đâu đó. Mình nghĩ nếu mình mang thuốc về kịp thời chắc ông vẫn còn sống thêm được ít năm nữa. Mình mong các bạn đừng bao giờ ham chơi như mình nhé.

Câu 3: Kể lại câu chuyện “**Vua tàu thủy**” **Bạch Thái Bưởi** bằng lời của một chủ tàu người Pháp hoặc người Hoa.